

Sygn. akt I ACa 559/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Barbara Lewandowska

Sędziowie: SA Monika Koba

SO del. Teresa Karczyńska-Szumilas (spr.)

Protokolant: stażysta Agnieszka Kisicka

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2013 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa Z. W.

przeciwko Przedsiębiorstwu Produkcyjno-Handlowemu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C.

o stwierdzenie nieważności uchwał, ewentualnie o ustalenie nieistnienia uchwał

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku

z dnia 7 maja 2013 r., sygn. akt IX GC 899/12

I . zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I (pierwszym) w ten sposób, że stwierdza nieważność uchwał nr (...) Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Handlowego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z dnia 25 listopada 2012 r. oraz w punkcie II (drugim) w ten sposób, że zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.360 (cztery tysiące trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.270 (cztery tysiące dwieście siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Na oryginale właściwe podpisy.

UZASADNIENIE

Powód Z. W. wniósł o o stwierdzenie nieważności uchwał nr (...) Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Handlowego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w L. z dnia 25 listopada 2012 r. w sprawie odwołania go z funkcji Prezesa Zarządu i powołania na to stanowisko A. G.; ewentualnie o ustalenie nieistnienia tych uchwał.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż jest legitymowany do wytoczenia powództwa na mocy art. 250 pkt 4 k.s.h., albowiem jako udziałowiec i członek zarządu spółki nie został poinformowany o zwołaniu zgromadzenia wspólników na dzień 25 listopada 2012 r., podobnie jak drugi udziałowiec H. G. (1), zaś uchwały zostały podjęte bez uprzedniej

zgody wszystkich wspólników poza siedzibą spółki. Powód wskazał, że A. G. powoływał się na fakt bycia wspólnikiem spółki, pomimo iż nie zostały spółce przekazane jakiegokolwiek zawiadomienia, ani tym bardziej umowy zbycia udziałów spółki, zaś zgodnie z art. 187 § 1 k.s.h. ewentualne przejście udziału staje się skuteczne w stosunku do spółki dopiero gdy ta otrzyma zawiadomienie o tym wraz z dowodem dokonania czynności.

Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu.

Pozwana wskazała, że M. D. i J. G. jako członkowie zarządu spółki wręczyli powodowi zawiadomienie o Zgromadzeniu Wspólników zwołanym na dzień 25 listopada 2012r; o zgromadzeniu zawiadomiono też pozostałych wspólników. W związku z osiągniętym następnie porozumieniem w dniu 15 listopada 2012 r. odbyło się Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników pozwanej spółki, na którym podjęto uchwały wyrażające zgodę na zbycie udziałów zgodnie z zawartymi umowami, wspólnikom nie zbywającym udziałów zostały przedłożone warunkowe umowy sprzedaży z informacją o przysługującym prawie pierwokupu. W trakcie tego zgromadzenia powód złożył oświadczenie o rezygnacji z prawa pierwokupu zbywanych przez pozostałych wspólników udziałów, również pozostali wspólnicy nie skorzystali z prawa pierwokupu.

Pozwana podniosła nadto, iż nawet w sytuacji uznania, że zawiadomienia wspólników o zwołanym na dzień 25 listopada 2012 r. Zgromadzeniu Wspólników, nie odpowiadało wymogom formalnym, uchybienie to nie miało żadnego wpływu na treść podjętych w dniu 25 listopada 2012 r. uchwał i wynik głosowania.

Wyrokiem z dnia 7 maja 2013r. Sąd Okręgowy w Gdańsku powództwo oddalił oraz obciążył powoda kosztami postępowania w sprawie.

Sąd Rejonowy ustalił, w dniu 3 listopada 1993r. została zawarta umowa spółki z ograniczoną odpowiedzialnością pod firmą Przedsiębiorstwo Produkcyjno - Handlowe (...) z siedzibą w miejscowości C. w gminie (...). Spółkę zawiązywało 8 wspólników: Z. W., G. W., R. L., H. G. (1), K. O., J. G., M. M., M. D., z których każdy miał 1 udział o wartości 7.000 zł.

Udziały spółki były zbywalne, z tym zastrzeżeniem, że pozostałym wspólnikom przysługiwało prawo pierwokupu udziałów przeznaczonych do zbycia. W przypadku, gdy żaden ze wspólników nie zechciał nabyć udziałów przeznaczonych do zbycia, przeniesienie tych udziałów na osobę trzecią wymagało zgody Zgromadzenia Wspólników.

Uchwały Zgromadzenia Wspólników podejmowane były zwykłą większością głosów i były ważne, gdy podjęto je na Zgromadzeniu w którym uczestniczyli wspólnicy reprezentujący co najmniej dwie trzecie kapitału zakładowego. Na Zgromadzeniu Wspólników jednemu udziałowi odpowiadał 1 głos.

Członków zarządu było trzech: Z. W. - prezes, M. D. i J. G.. Członków zarządu powoływało i odwoływało Zgromadzenie Wspólników. Do składania oświadczeń w imieniu spółki wymagane było współdziałanie dwóch członków zarządu.

Jako siedziba spółki z o.o. Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowego (...) w KRS figuruje miejscowość (...) w gminie (...).

Na początku działania spółki Zgromadzenia Wspólników odbywały się w gorzelnii znajdującej się na posesji (...) w gminie (...), a następnie przez kilka lat zgromadzeń w ogóle nie było; dokumentacja spółki przechowywana była w domu Z. W..

Sąd Rejonowy ustalił, iż w dniu 14 listopada 2012r. wspólnicy Przedsiębiorstwa Produkcyjno - Handlowego (...) : G. W., R. L., K. O., J. G., M. M., M. D. sprzedali wszystkie swoje udziały w spółce (...) z zastrzeżeniem warunku, że żaden ze wspólników nie wykona przysługującego mu prawa pierwokupu, a Zgromadzenie Wspólników spółki wyrazi zgodę na sprzedaż udziałów.

Tego samego dnia wszyscy wspólnicy, po wizycie u notariusza przyjechali na podwórko na nieruchomości (...) celem zwołania Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników. Z. W. oświadczył, iż nie wyraża zgody na odbycie

Zgromadzenia Wspólników celem wyrażenia zgody na zbycie udziałów. W związku z powyższym zarząd spółki w osobach M. D. i J. G. postanowił zwołać Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników w dniu 25 listopada 2012r. w siedzibie spółki. W zawiadomieniu wręczonym powodowi wskazano na porządek zgromadzenia, w tym podjęcie uchwały o odwołaniu obecnego prezesa zarządu i o wyborze nowego prezesa zarządu spółki. Również pozostali wspólnicy zostali w tym dniu zawiadomieni o terminie Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników.

W dniu 14 listopada 2012r. doszło także do spotkania powoda z A. G., w trakcie którego ustalono, że następnego dnia odbędzie się Zgromadzenie Wspólników celem wyrażania zgody na zbycie udziałów na rzecz A. G..

Na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników w dniu 15 listopada 2012r. obecni byli wszyscy wspólnicy oraz A. G.. Podjęto jednogłośnie uchwały o wyrażeniu zgody na zbycie udziałów przez R. L., K. O., M. D., M. M., G. W. i J. G. na rzecz A. G.. Wszyscy wspólnicy podpisali się pod protokołem, nikt z obecnych nie zgłosił sprzeciwu dotyczącego odbycia zgromadzenia.

Z. W. w tym samym dniu złożył oświadczenie, iż rezygnuje z prawa pierwokupu udziałów, zaś nikt z pozostałych wspólników nie skorzystał z prawa pierwokupu.

Sąd Rejonowy ustalił także, iż w dniu 25 listopada 2012 r. około godziny 13.00 na placu nieruchomości (...) stawili się A. G., M. D. i J.

G.. Obecni weszli do pobliskiego budynku gorzelnicy, znajdującego się również pod numerem (...), gdzie wcześniej odbywały się zebrania wspólników. A. G. stwierdził, że zostało zwołane Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników spółki, na którym obecny był wspólnik reprezentujący % kapitału, przegłosował uchwałę o odwołaniu prezesa zarządu w osobie powoda i o powołaniu siebie na to stanowisko.

Powyższych ustaleń stanu faktycznego sprawy Sąd Okręgowy dokonał w oparciu o zgromadzone w sprawie dokumenty prywatne i urzędowe, których autentyczność i prawdziwość nie budziła wątpliwości.

Wartość wiarygodności przyznał Sąd Okręgowy spójnym i wzajemnie uzupełniającym się zeznaniom świadków A. W., J. G. i słuchanym za stronę pozwaną M. D. i A. G.. Za wiarygodne Sąd Okręgowy uznał również zeznania świadka H. G. (2), co do doręczenia mu zawiadomienia o Zgromadzeniu Wspólników na dzień 25 listopada 2012r. położenia nieruchomości (...), przebiegu zgromadzenia w dniu 15 listopada 2012 r., bowiem były one w tym zakresie spójne i logiczne z zeznaniami M. D., J. G. i A. W.. Natomiast w świetle treści uchwał podejmowanych na zgromadzeniu w dniu 15 listopada 2012r., jak również zeznań pozostałych świadków Sąd Okręgowy nie dał wiary temu świadkowi, że nie wiedział on o sprzedaży udziałów A. G. oraz że w dniu 25 listopada 2012 r. był na posesji (...) między godz.12-14.00.

Sąd Okręgowy nie dał też wiary zeznaniom powoda, w zakresie jego twierdzeń, iż był on zmuszany do podpisywania oświadczeń oraz że podobnie jak H. G. (2) nie otrzymał zawiadomienia o zwołaniu Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników w dniu 25 listopada 2012r., gdyż twierdzenia te pozostawały nie tylko w oczywistej sprzeczności z zeznaniami wskazanych świadków, których zeznania uznane zostały za wiarygodne, ale obarczone były także wewnętrzną sprzecznością.

Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, iż zarówno powództwo główne jak i ewentualne podlegały oddaleniu.

W pierwszej kolejności Sąd Okręgowy wskazał, iż uchwały Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników z dnia 15 listopada 2012r. o wyrażeniu zgodny na sprzedaż udziałów A. G. nie zostały zaskarżone, a zatem są wiążące; nie wykazano żadnych okoliczności które skutkowałyby nieważnością nabycia tych udziałów Pozostali wspólnicy nie skorzystali zaś z prawa pierwokupu w terminie tygodnia od zawiadomienia na zgromadzeniu w dniu 15 listopada 2012 r. o sprzedaży tychże udziałów.

W konsekwencji zarzuty powoda w przedmiocie nieważności uchwał podjętych w dniu 25 listopada 2012 r. sprowadzały się do odbycia Zgromadzenia Wspólników nie w siedzibie spółki, braku zawiadomienia o tym zgromadzeniu Z. W. oraz H. G. (1) oraz zwołania tego zgromadzenia bez formalnej uchwały zarządu spółki.

Odnosząc się do kwestii legitymacji czynnej powoda Sąd Okręgowy wskazał, iż prawo zaskarżenia przedmiotowych uchwał przysługiwało mu tylko jako wspólnikowi spółki, zaś podstawą wniesionego przez niego powództwa mógłby pozostawać jedynie art. 250 pkt 4 k.s.h.

Analizując szczegółowo twierdzenia powoda o nieważności zaskarżonych uchwał, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, iż nie mogła ostać się argumentacja powoda dotycząca naruszenia art. 234 k.p.c., sprowadzająca się do wskazywania, że zgromadzenie wspólników odbyło się poza siedzibą spółki.

Gołosłowne okazały się także zarzuty, że powoda i H. G. (2) nie zawiadomiono o Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników w dniu 25 listopada 2012r. Wspólnik H. G. (2) sam potwierdził, iż takie zawiadomienie otrzymał, zaś świadkowie M. D., J. G. i A. W. zgodnie zeznali, że w dniu 14 listopada 2012 r. zostało ono też wręczone Z. W.; była też mowa o tym zgromadzeniu w obecności wszystkich wspólników w dniu 15 listopada 2012 r.

Podkreślił Sąd Okręgowy, iż w świetle ustalonych zwyczajów oraz funkcjonowania spółki, gdzie wspólnikami było kilka osób, które się wzajemnie kolegowały, nie sposób było przyjąć, by doszło do uchybień w zwołaniu zgromadzenia, które skutkowałyby nieważnością podjętych na nim uchwał. Praktyka działania tej spółki była taka, że co do zasady wszystkie zgromadzenia odbywały się po ustnym nieformalnym powiadomieniu. W ocenie Sądu Okręgowego czynność faktyczna zwołania Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników na dzień 25 listopada 2011 r. nie mogła skutkować nieważnością podjętych na nim uchwał. Wprawdzie bowiem inicjatywa zwołania zgromadzenia spółki kapitałowej winna pochodzić od zarządu i przybrać formę uchwały, to żaden przepis nie wskazuje w tym przypadku na formę pisemną takiej uchwały i może do niej dość także w sposób dorozumiany czy konkludentny, jak to miało miejsce w niniejszej sprawie. Niewątpliwie bowiem w dniu 14 listopada 2012 r. spotkali się wszyscy ówczesni członkowie zarządu spółki (...) - Z. W., M. D. i J. G.. Dwaj ostatni chcieli zwołać Zgromadzenie Wspólników na dzień 25 listopada 2012r., zgodnie z przygotowanym drukiem, zaś powód nie godził się na to. Jednakże uchwała zarządu została podjęta bezwzględną większością głosów i miała swoje fizyczne odzwierciedlenie w podpisaniu przez dwóch członków zarządu spółki zawiadomienia o walnym zgromadzeniu wspólników.

Przesądżając, iż doszło do prawidłowego zwołania wspólników na dzień 25 listopada 2012 r. Sąd Okręgowy a contrario przyjął, że niestawiennictwo powoda na tym zgromadzeniu, nie dawało mu legitymacji czynnej do zaskarżenia podjętych wtedy uchwał.

Niezależnie od powyższego Sąd Okręgowy podkreślił, iż zgodnie ze stanowiskiem, które dominuje w doktrynie, zaaprobowanym także w judykaturze, skuteczną podstawą żądania stwierdzenia nieważności uchwały walnego zgromadzenia wspólników mogą być tylko takie uchybienia formalne, które wywarły wpływ na jej treść. Niewątpliwie zaś na zgromadzeniu w dniu 25 listopada 2012 r. A. G. reprezentował 75% kapitału zakładowego i było zachowane kworum przewidziane w § 19 umowy spółki (2/3 kapitału zakładowego). Jeśli zatem nawet powód i H. G. (2) stawili by się na zgromadzeniu w dniu 25 listopada 2012r, to głosy A. G. byłyby przesądżające. Ewentualne uchybienia formalne związane nawet z brakiem podjęcia na piśmie uchwały zarządu w przedmiocie zwołania zgromadzenia wspólników, nie miały zatem żadnego wpływu na treść podjętych uchwał.

Sąd Okręgowy na gruncie obecnie obowiązującego art.252 k.s.h. in fine podzielił dominujące obecnie stanowisko, iż brak jest podstaw do kreowania konstrukcji uchwał nieistniejących, gdy są one skarżone przez wspólnika.

Mając na względzie powyższe okoliczności Sąd Okręgowy na mocy art. 252 k.s.h. a contrario oddalił w całości zarówno powództwo główne, jak i ewentualne, zaś o kosztach postępowania orzekł na podstawie art. 109 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. i art. 98 § 1 i § 3 k.p.c.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku wywiódł powód Z. W. zaskarżając wyrok w całości i zarzucając naruszenie przepisów prawa materialnego:

1. art. 227 § 1 i 235 § 1 k.s.h. w zw. z art. 208 § 5 k.s.h., art. 252 § 1 k.s.h. i art. 250 pkt 4 k.s.h. poprzez ich niewłaściwą wykładnię polegającą na przyjęciu, iż wadliwość podjęcia uchwały o zwołaniu zgromadzenia wspólników przez dwóch z trzech członków zarządu spółki, bez poinformowania wszystkich z nich o posiedzeniu zarządu nie stanowi o wadliwości zwołania tegoż zgromadzenia wspólników świadczącej o nieważności uchwał na nim podjętych, podczas gdy wykładnia taka podważa sens istnienia art. 236, art. 237, art. 240 k.s.h., a nadto żaden przepis prawa nie uprawnia członków zarządu do zmiany procedury jego zwołania w sytuacji, gdy udział wspólnika większościowego na planowanym zgromadzeniu wspólników zapewnia quorum i jest wystarczający do powzięcia uchwał na nim planowanych;

2. art. 187 § 1 k.s.h. poprzez jego niezastosowanie w okolicznościach przedmiotowej sprawy skutkujące wadliwym przyjęciem, iż w dniu 25 listopada 2012 r. pozwana spółka była już w sposób prawidłowy zawiadomiona o zbyciu udziałów przez poszczególnych wspólników na rzecz A. G., a w konsekwencji że był on uprawniony do podejmowania uchwał na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników w dniu 25 listopada 2012r.;

3. art. 598 § 1 k.c. poprzez jego niewłaściwą wykładnię polegającą na przyjęciu, że rzekome zawiadomienie powoda o zbyciu udziałów dokonane przez M. D. na spotkaniu w dniu 14 listopada 2012 r. może być uznane za skuteczne i powodujące rozpoczęcie biegu terminu do złożenia przez niego oświadczenia woli o wykonaniu prawa pierwokupu w trybie art. 598 § 2 kc., podczas gdy należyta wykładnia tego przepisu nakazuje przyjąć, iż każdy ze zbywców jest zobligowany do zawiadomienia osoby uprawnionej z tytułu prawa pierwokupu o treści umowy sprzedaży udziałów zawartej z osobą trzecią

oraz naruszenie następujących przepisów postępowania mających istotny wpływ na wynik sprawy:

1. art. 233 § 1 kp.c. poprzez dokonanie oceny materiału dowodowego z pominięciem jego istotnej części tj.

- zeznań świadków A. W. i J. G. oraz treści dokumentu protokołu Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników z dnia 25 listopada 2012 r., z których wynika, iż w Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników tego dnia udział brał wyłącznie A. G., zaś w treści przygotowanego uprzednio projektu protokołu nie było rubryk na wpisanie jakichkolwiek dodatkowych uczestników Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników, co uzasadniać powinno tezę o braku powiadomienia powoda o tym Zgromadzeniu;

- treści dokumentów umów sprzedaży udziałów z dnia 14 listopada 2012 r. i ich wpływu na wiarygodność części zeznań świadków J. G. i A. W. oraz słuchanego za pozwaną M. D., którzy jako zbywcy udziałów (zaś J. G. i M. D. również jako ówczesni członkowie zarządu spółki) mieli istotny interes w zeznawaniu na korzyść nabywcy tych udziałów i większościowego udziałowca;

oraz poprzez sprzeczność istotnych ustaleń z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie polegającą na przyjęciu, iż Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników pozwanej spółki w dniu 25 listopada 2012 r. odbyło się, podczas gdy świadek H. G. (2) zeznał, iż w dniu 25 listopada 2013 r. był obecny na terenie spółki w godzinach 12-14 i nikogo innego tam nie było

2. art. 231 k.p.c. poprzez przyjęcie, iż:

- uchwała Zarządu o zwołaniu Zgromadzenia Wspólników spółki na dzień 25 listopada 2012 r. została podjęta w momencie spotkania M. D. i J. G. z powodem w dniu 14 listopada 2012 r. w biurze spółki, pomimo, iż okoliczności takiej nie da się wyprowadzić z żadnych faktów ustalonych w przedmiotowej sprawie, a nadto wniosek ten jest sprzeczny z zasadami logicznego rozumowania wskazującymi, iż czynność podjęcia uchwały przez zarząd spółki ma charakter uprzedni przed podpisaniem przezeń zawiadomienia o zgromadzeniu wspólników.

-tygodniowy termin do złożenia przez udziałowców oświadczenia o wykonaniu prawa pierwokupu nabycia udziałów upłynął bezskutecznie i rozpoczął swój bieg z dniem 15 listopada 2012 r., pomimo iż okoliczności takiej nie da się wyprowadzić z żadnych faktów ustalonych przez Sąd w przedmiotowej sprawie.

-A. G. był uprawniony do podejmowania uchwał na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników w dniu 25 listopada 2012 r., pomimo, iż okoliczności tej nie da się wyprowadzić z żadnych faktów ustalonych w przedmiotowej sprawie, zaś wniosek taki jest sprzeczny z zasadami logicznego rozumowania, zgodnie z którymi spółka musi być uprzednio poinformowana o skuteczności nabycia udziałów przez daną osobę, by osoba ta była traktowana przez nią jako udziałowiec.

3. naruszenie art. 65 § 1 art. zw. z art. 60 k.c. poprzez niewłaściwą wykładnię treści oświadczeń woli powoda, H. G. (2) i pozostałych udziałowców zawartych w uchwałach Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia z dnia 15 listopada 2012 r. poprzez przyjęcie, iż wyrażenie zgody na zbycie posiadanego przez danego udziałowca udziału na rzecz osoby trzeciej „w przypadku nie wykonania przez żadnego ze wspólników prawa pierwokupu” oznacza wyrażenie przez osoby głosujące za podjęciem wskazanej uchwały zgody na zbycie udziału A. G., a zarazem zrzeczenie się prawa pierwokupu w stosunku do zbywanego udziału, podczas gdy należyta wykładnia treści wskazanej uchwały wskazuje, iż zbycie udziału nastąpi pod warunkiem, iż żadna z osób do tego uprawnionych nie wykona przysługującego im prawa pierwokupu, a nadto nie wskazuje na zgodę na zbycie udziałów A. G..

Skarżący domagał się zmiany zaskarżonego wyroku i uwzględnienia powództwa.

W uzasadnieniu apelacji skarżący podniósł nadto, że wniosek iż podjęcie uchwały przez zarząd nastąpiło w dniu 14 listopada 2012r. nie koresponduje z treścią zeznań świadków A. W. i J. G., którzy stwierdzili, iż uchwała o zwołaniu Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników podjęta została jeszcze przed spotkaniem z powodem, czego wyrazem było uprzednie podpisanie przez M. D. i J. G. dokumentu zawiadomienia o Zgromadzeniu Wspólników planowanym na dzień 25 listopada 2012r.

Wskazał skarżący, iż na pozwanej ciążył obowiązek wykazania, że przed datą zaplanowanego na dzień 25 listopada 2012 r. Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (lecz po dniu 21 listopada 2012 r., kiedy upływałby siedmiodniowy termin do wykonania prawa pierwokupu) spółka została poinformowana o fakcie skutecznego nabycia udziałów przez A. G. (w tym ziszczeniu się warunku zawartego w tych umowach) i przekazano jej dowody tego nabycia. Nawet jednak przy teoretycznym założeniu, że M. D. i J. G. będąc członkami zarządu zostali poinformowani o tym fakcie nie można przyjąć, iż członkowie zarządu będący zarazem udziałowcami spółki (J. G. i M. D.) sprzedając swoje udziały na rzecz osoby trzeciej są zwolnieni od obowiązku poinformowania o tej okoliczności spółki, w tej sytuacji trzeciego członka zarządu.

Wywiódł skarżący, iż zgodnie z art. 598 § 1 k.c. zobowiązany z tytułu prawa pierwokupu powinien niezwłocznie zawiadomić uprawnionego o treści umowy sprzedaży zawartej z osobą trzecią. Zawiadomienie to powinno nastąpić niezwłocznie i jest konieczne nawet wtedy, kiedy uprawniony został faktycznie powiadomiony o tych okolicznościach przez inne podmioty. W konsekwencji, do czasu zawiadomienia o powyższych okolicznościach powoda czy świadka H. G. (2) przez pozostałych udziałowców nie rozpoczął biegu termin do złożenia oświadczenia woli o wykonaniu prawa pierwokupu, albowiem prawo to można wykonać w ciągu tygodnia od otrzymania w trybie opisanym powyżej zawiadomienia o sprzedaży zgodnie z art. 598 § 2 kc.

Podniósł także skarżący, że oświadczenie o zrzeczeniu się prawa pierwokupu przez powoda, zawarte w treści jego oświadczenia z dnia 15 listopada 2012 r. nie mogło być skuteczne choćby z tego tytułu, iż zostało ono złożone A. G., a nie poszczególnym udziałowcom - zobowiązanym z prawa pierwokupu w rozumieniu art. 598 § 1 i 2 kc. Ponadto oświadczenie to świadczy również o tym, iż uchwały podjęte w protokole nie mogły stanowić odgórnego zrzeczenia się prawa pierwokupu, gdyż A. G. (a zatem osobie na której zlecenie przygotowano ww. projekty uchwał) już po powzięciu ww. uchwał zależało na uzyskaniu od powoda oświadczenia o zrzeczeniu się przez niego prawa pierwokupu.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje :

Apelacja zasługuje na uwzględnienie, pomimo niezasadności części podniesionych w niej zarzutów.

W pierwszej kolejności odnieść się należy do zarzutów dotyczących błędnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego, która doprowadzić miała do ustaleń stanu faktycznego sprawy nie znajdujących odzwierciedlenia w przeprowadzonych dowodach. Dopuszczenie się obrazy art. 233 § 1 k.p.c może polegać albo na

przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów wyznaczonej logiką, doświadczeniem, praktycznymi związkami przyczynowo- skutkowymi i zasadami nauki, albo też na zaniechaniu przez sąd wszechstronnego rozważenia tego materiału, kiedy to wnioski wyciągane są jedynie w oparciu o część materiału z pominięciem pozostałych dowodów, które pozwoliłyby na wyciągnięcie innych wniosków, przy czym skarżący formułuje oba te zarzuty.

Nie zasługuje na podzielenie zarzut dotyczący błędnego uznania przez Sąd Okręgowy za wiarygodne zeznań świadków A. W. i J. G. oraz słuchanego za pozwaną M. D.. Sąd Okręgowy wskazane dowody ocenił z zachowaniem właściwych reguł inferencyjnych, zaś o niewiarygodności tych dowodów nie można wnioskować jedynie z faktu, że świadkowie oraz M. D. są lub byli udziałowcami pozwanej spółki czy też członkami jej zarządu. Faktem jest, że protokół Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników z 25 listopada 2012r. nie posiada jakichkolwiek rubryk pozwalających na wpisanie innych uczestników niż A. G., jednakże z przesłuchania słuchanego za pozwaną A. G. wynika, iż projekt protokołu był przygotowany wcześniej przez kancelarię prawniczą i co prawda zakładano, iż nikt się nie stawi biorąc pod uwagę wcześniejsze oświadczenia powoda, jednak istniała możliwość uzupełnienia zarówno listy uczestników jak i wyników głosowań. Ustalenie poczynione przez Sąd Okręgowy, iż w dniu 25 listopada 2012r. odbyło się Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Wspólników znajduje pełne uzasadnienie w treści słusznie uznanych za wiarygodne zeznań świadka J. G. i słuchanych za pozwaną M. D. i A. G.. Nie można też stwierdzić, aby ustalenie to pozostawało jednoznacznie w sprzeczności z zeznaniami świadka H. G. (2), skoro świadek ten zeznał co prawda że nikogo nie było przy biurze spółki, ale „nie widział czy ktoś się kręcił przy budynku gorzelnii” (gdzie odbyło się Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie) i nie wie czy były tam jakieś samochody.

Zasadnie jednak skarżący zarzuca, że wniosek o podjęciu przez zarząd uchwały o zwołaniu Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników na dzień 25 listopada 2012r. w dniu 14 listopada 2012r. nie koresponduje z treścią zeznań świadków A. W. i J. G., z których wynika, iż uchwała o zwołaniu Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników w dniu 25 listopada 2012r. podjęta została jeszcze przed spotkaniem z powodem, czego wyrazem było uprzednie podpisanie przez M. D. i J. G. dokumentu zawiadomienia o Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników planowanym na dzień 25 listopada 2012 r. Świadek A. W. zeznał, iż dwóch pozostałych członków zarządu miało już przygotowane zawiadomienie o zgromadzeniu w dniu 25 listopada 2012r., zaś świadek J. G., który jako jeden z członków ówczesnego zarządu podpisał zawiadomienie wskazał, iż zawiadomienie przygotował prawnik A. G.. Również drugi członek zarządu nie wskazuje, aby przygotowanie zawiadomienia o terminie Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia w dniu 25 listopada 2012r. poprzedzone było podjęciem choćby dorozumianej uchwały przez zarząd w dniu 14 listopada 2012r. Logika nakazuje nadto wnioskować, iż gdyby członkowie zarządu tego dnia podjęli uchwałę o terminie Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia to dotyczyłoby ono wyrażenia zgody na zbycie udziałów spółki. Zawiadomienie o terminie Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia wyznaczonego na dzień 25 listopada 2012r. zostało zaś przygotowane przed dniem 14 listopada 2012r., kiedy to wspólnicy którzy zbywali udziały oczekiwali, iż Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie zwołane celem wyrażenia zgody na zbycie udziałów odbędzie się już w dniu 14 listopada 2012r. do czego nie doszło na skutek braku zgody powoda.

Powyżej wskazane okoliczności przeczą ustaleniu Sadu Okręgowego, iż zarząd pozwanej spółki podjął nawet w sposób dorozumiany w dniu 14 listopada 2012r. uchwałę o zwołaniu Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia na dzień 25 listopada 2012r. Słusznie też wskazuje skarżący, że czyniąc takie ustalenie Sąd Okręgowy naruszył przepis art. 231 k.p.c., albowiem wniosek taki w istocie sprzeczny jest z zasadami logicznego rozumowania i i nie da się wyprowadzić z żadnych faktów ustalonych w sprawie.

Zgodnie z przepisem art. 235 § 1 k.s.h. zgromadzenie wspólników w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością zwołuje zarząd, przy czym w doktrynie i orzecznictwie przeważającym jest pogląd, że decyzja o zwołaniu zgromadzenia wspólników powinna być podjęta przez zarząd w formie uchwały podjętej bezwzględną większością głosów zgodnie z regułami wskazanymi w art. 208 § 4 i 5 k.s.h., a następnie realizacja tej uchwały może być dokonana jako czynność z zakresu reprezentacji przez podpisanie zawiadomienia przez cały zarząd, albo zgodnie z zasadami reprezentacji przez niektórych lub jednego członka zarządu. Jak wynika z art. 208 § 5 k.s.h. uchwały zarządu mogą być zaś podjęte, jeżeli wszyscy członkowie zarządu zostali prawidłowo zawiadomieni o posiedzeniu zarządu.

O ile w okolicznościach sprawy można wnioskować, iż ówczesny zarząd spółki w osobach M. D. i J. G. sporządzenie zawiadomienia o terminie Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia wyznaczonego na dzień 25 listopada 2012r. poprzedził podjęciem choćby w sposób dorozumiany uchwały o zwołaniu tego zgromadzenia, o tyle nie budzi wątpliwości, iż o posiedzeniu zarządu, podczas którego taka uchwała została podjęta nie został zawiadomiony powód. Podjęcie zaś przez zarząd spółki uchwały o zwołaniu walnego zgromadzenia bez obecności jednego z członków zarządu, który o posiedzeniu nie był zawiadomiony nie powoduje bezskuteczności jego zwołania, a podjętych na nim uchwał nie czyni nieistniejącymi; uchwały takie mogą być zaskarżone na podstawie art. 252 k.s.h. (tożsame stanowisku w odniesieniu do uchwały zarządu spółki akcyjnej przedstawił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 lutego 2005r. w sprawie III CK 296/04, LEX 150283).

Powyższe rozważania prowadzą do wniosku, iż uchwały podjęte na Nadzwyczajnym Walnym Zgromadzeniu w dniu 25 listopada 2012r. obarczone były uchybieniem formalnym mającym miejsce na etapie poprzedzającym ich podjęcie, a polegającym na wadliwości zwołania Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia.

Sąd Apelacyjny podziela przy tym stanowisko dominujące w doktrynie i zaaprobowane także w judykaturze, iż skuteczną podstawą żądania stwierdzenia nieważności uchwał wspólników mogą być tylko takie uchybienia formalne, które wywarły wpływ na jej treść. Podzielić też należy stanowisko Sądu Najwyższego wskazane w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, a wyrażone w wyroku z dnia 12 października 2012r. w sprawie IV CSK 186/12 (LEX nr 1275001), iż nie jest to nie mające podstaw w art. 252 k.s.h. różnicowanie sprzeczności uchwały z ustawą, lecz taka wykładnia tego przepisu, która bierze pod uwagę nie tylko jego literalne brzmienie, ale także cel dla którego ustawodawca wprowadził rygorystyczne przepisy regulujące zwoływanie zgromadzeń wspólników oraz procedurę podejmowania uchwał na tym zgromadzeniu. Zwołanie Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia przez zarząd pozwanej spółki w składzie dwóch jego członków, pod nieobecność trzeciego członka, który o posiedzeniu nie był zawiadomiony nie mogło zaś mieć wpływu na treść uchwały zarządu, jak i treść uchwał walnego zgromadzenia ze względu na rozkład głosów. Okoliczność aby to uchybienia formalne poprzedzające podjęcie przedmiotowych uchwał miało wpływ na ich treść nie była nadto przedmiotem dowodzenia powoda, który jedynie w uzasadnieniu apelacji sformułował czysto hipotetyczną tezę o możliwości „przekonania” wspólników większościowych przez wspólnika mniejszościowego.

Przyjęcie zatem przez Sąd Okręgowy, iż wadliwość uchwały zarządu spółki o zwołaniu Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia nie przesądza o nieważności uchwał podjętych przez to zgromadzenie nie stanowi o wadliwej wykładni art. 227 § 1 i 235 § 1 ks.h. w zw. z art. 208 § 5 ks.h. w zw. z art. 252 § 1 ks.h. w zw. z art. 250 pkt 4 ks.h., zarzucanej przez skarżącego.

Jednocześnie jednak fakt, iż Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie w dniu 25 listopada 2012r. pozostawało zwołane w sposób wadliwy przesądza o legitymacji czynnej powoda, który zgodnie z art. 252 § 1 w zw. z art. 250 ust. 3 k.s.h. może domagać się stwierdzenia nieważności uchwały wspólników podjętej na tak zwołanym zgromadzeniu, o ile byłaby ona obarczona wadliwością nawet nie związaną ze sposobem zwołania zgromadzenia, ale skutkującą sprzecznością jej treści z ustawą.

Pozostałe podnoszone przez skarżącego zarzuty naruszenia prawa materialnego - art. 598 § 1 k.c., art. 65 § 1 w zw. z art. 60 k.c. i wreszcie art. 187 § 1 k.s.h. podlegają ocenie w świetle dość zwięzłych wniosków Sądu Okręgowego, iż uchwały o wyrażeniu zgody na zbycie udziałów na rzecz A. G. zostały podjęte w obecności powoda, nie zostały zaskarżone, powód złożył oświadczenie, że rezygnuje z prawa pierwokupu udziałów, zaś pozostali wspólnicy z tego prawa nie skorzystali.

Wyjaśnić zatem przede wszystkim należy, iż już z treści umów zawieranych przez poszczególnych wspólników z A. G. wynika, że zobowiązują się oni do nie wykonywania prawa pierwokupu udziałów zbywanych przez pozostałych wspólników na rzecz A. G. i oświadczenie to kierowane przez wspólników do nabywcy udziałów winno być potraktowane jako oświadczenie równoznaczne ze wskazaniem braku zamiaru wykonywania prawa pierwokupu udziałów przez tych wspólników, którzy jednocześnie zbywali własne udziały. Stwierdzenie to prowadzi zatem do wniosku, iż prawo pierwokupu udziałów w dacie zawierania umów sprzedaży udziałów zostało zachowane jedynie przez powoda oraz H. G. (2).

Nie podziela też Sąd Apelacyjny oceny skarżącego, iż oświadczenie powoda o zrzeczeniu się prawa pierwokupu nie pozostaje skuteczne z tego względu, że zostało złożone nabywcy udziałów, nie zaś ich zbywcom. Niewątpliwie zgodnie z art. 597 § 2 k.c. adresatem oświadczenia o skorzystaniu przez uprawnionego z prawa pierwokupu musi być zbywca, skoro w ten sposób dochodzi do zawarcia umowy pomiędzy korzystającym z prawa pierwokupu a zbywcą rzeczy. W sytuacji jednak kiedy uprawniony nie zamierza korzystać z prawa pierwokupu istotnym jest jedynie jego jasne i jednoznaczne oświadczenie i nie ma żadnych przesłanek do wiązania skuteczności czy ważności tego oświadczenia ze złożeniem go określonej stronie umowy.

Słusznie jednak skarżący podnosi, że fakt iż powód już po podjęciu przez Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie w dniu 15 listopada 2012r. uchwał o wyrażeniu zgody na zbycie udziałów złożył oświadczenie o zrzeczeniu się prawa pierwokupu udziałów wskazuje, że uchwały te w żadnej mierze nie są jednoznaczne ze zrzeczeniem się prawa pierwokupu przez wspólników i taki wniosek stanowiłby naruszenie art. 65 § 1 w zw. z art. 60 kc w zakresie wykładni oświadczeń woli zawartych w uchwałach. Zgoda na zbycie udziałów wyrażona w uchwałach wprost odnosi się do sytuacji niewykonania przez wspólników prawa pierwokupu. Abstrahując od faktu, iż wspólnicy głosujący na Nadzwyczajnym Walnym Zgromadzeniu w dniu 15 listopada 2012r. z całą pewnością mieli wiedzę co do osoby nabywcy udziałów wyjaśnić też należy, że ani z umowy spółki, ani też z umów zbycia udziałów nie wynika obowiązek wyrażenia przez Zgromadzenie Wspólników zgody na zbycie udziałów konkretnie wskazanej osobie.

Zgodnie z przepisem art. 598 § 1 k.c. zobowiązany z tytułu prawa pierwokupu powinien niezwłocznie zawiadomić uprawnionego o treści umowy sprzedaży zawartej z osobą trzecią, S. w doktrynie pozostaje przy tym czy obowiązek powiadomienia ciąży na sprzedawcy (tak: Komentarz do kodeksu cywilnego, Księga trzecia Zobowiązania tom 2 pod red. Gerarda Bieńka, Wydawnictwo Prawnicze Lexis Nexis Warszawa 2007, str. 130) czy też na kupującym (tak: Kodeks cywilny, Komentarz pod red. Edwarda Gniewka, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2006, str. 1007), a także czy obowiązek ten zostaje uchylony przez fakt, że uprawniony uzyskał wiedzę o zawarciu umowy w innych okolicznościach i czy w takiej sytuacji powinien on wykorzystać uzyskaną wiedzę, o ile zamierza wykonać prawo pierwokupu.

Materiał dowodowy zgromadzony w przedmiotowej sprawie pozwala stwierdzić, iż jedyny wspólnik któremu przysługiwało prawo pierwokupu - H. G. (2) uzyskał wiedzę o zawarciu przez pozostałych wspólników umów zbycia udziałów, a zatem również wiedzę, iż może on wykonać przysługujące mu prawo pierwokupu, przy czym wiedza ta została przez niego uzyskana co najmniej podczas Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia w dniu 15 listopada 2012r. (okoliczność ta wynika z jego zeznań). W okolicznościach przedmiotowej sprawy nie można zasadnie twierdzić, aby H. G. (2) głosując za wyrażeniem zgody na zbycie udziałów nie miał świadomości co do przysługującego mu prawa ich pierwokupu, skoro prawo to wynikało wprost z umowy spółki. Brak jest zaś podstaw do ustalenia, aby H. G. (2) złożył jakiegokolwiek oświadczenie wskazując na jego zamiar nieskorzystania z przysługującego mu prawa pierwokupu.

Rozstrzygnięcie wątpliwości związanych z przysługującym H. G. (2) prawem pierwokupu nie było jednak w przedmiotowej sprawie konieczne, albowiem przesądzającym o zasadności wywiezionej apelacji okazał się zarzut naruszenia 187 k.s.h., przy czym ocena zasadności powództwa w świetle tego przepisu w ogóle uszła uwadze Sądu Okręgowego; tożsame okoliczności stały się też przyczyną oddalenia wniosku o zawieszenie postępowania w sprawie do czasu zakończenia postępowania w sprawie I C 1222/13 Sądu Okręgowego w Płocku.

Zgodnie przepisem art. 187 k.s.h. o przejściu udziału na inną osobę zainteresowani zawiadamiają spółkę przedstawiając dowód przejścia, przy czym przejście udziału jest skuteczne wobec spółki od chwili gdy spółka otrzyma od jednego z zainteresowanych zawiadomienie o tym wraz z dowodem dokonania czynności. Jednocześnie o ile udział jest przenoszony pod warunkiem skutku zawarcia umowy warunkowej uzależniony jest od spełnienia się tego warunku, zatem należy zawiadomić spółkę o ziszczeniu się tego warunku i fakt ten udokumentować (tak: Tomasz Siemiątkowski, Radosław Potrzeszcz, Kodeks spółek handlowych, Komentarz, Wydawnictwo LexisNexis 201 Or.,str. 156). Dopóki spółka nie zostanie zawiadomiona nie można traktować kogokolwiek z nabywców jako uprawnionych z udziału, co oznacza iż współnikiem jest ten, który jest spółce znany na podstawie stosownego zawiadomienia, zaś do momentu skutecznego zawiadomienia spółki uprawnionym z udziału jest dotychczasowy współnik. Zawiadomienie może mieć dowolną formę (tak Sąd Najwyższy w wyroku z 30 marca 2012r. w sprawie III CSK 232/11, LEX nr 11217210) ale dokumenty uzupełniające powinny mieć formę przypisaną dla danej czynności. W przypadku zbycia udziału konieczne jest zatem zgodnie z art. 180 k.s.h. zachowanie formy pisemnej z podpisami notarialnie poświadczonymi.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy spółka niewątpliwie została zawiadomiona o zawarciu przez część współników umów zbycia udziałów; wiedzę taką uzyskali wszyscy członkowie ówczesnego zarządu spółki, w tym i powód. Skoro wszyscy członkowie ówczesnego zarządu spółki byli obecni za Nadzwyczajnym Zgromadzeniem Wspólników w dniu 15 listopada 2012r. i głosowali za wyrażeniem zgody na zbycie udziałów należy wnioskować, iż dysponowali stosowną wiedzą dotyczącą umów zbycia udziałów. Warunkiem skuteczności przejścia udziałów na A. G. było jednak nie skorzystanie przez powoda oraz H. G. (2) z uprawnienia do wykonania pierwokupu, zatem spółka dla skuteczności zbycia udziałów winna zostać zawiadomiona o fakcie, iż powód oraz H. G. (2) z uprawnienia do wykonania pierwokupu nie skorzystali; jednocześnie wraz z zawiadomieniem spółka winna otrzymać dokument fakt ten potwierdzający.

Pomimo wskazywania w uzasadnieniu pozwu na brak zawiadomienia spółki o przejściu udziałów pozwana nie podjęła żadnej aktywności dowodowej w zakresie wykazania, że spółka została choćby zawiadomiona o tym, iż powód oraz H. G. (2) nie wykonał uprawnienia z pierwokupu. Z zeznań słuchanego za stronę pozwaną A. G. wynika, iż powód oświadczenie o rezygnacji z prawa pierwokupu podpisał u niego w siedzibie spółki i brak jest jakichkolwiek dowodów wskazujących, że oświadczenie to zostało przedstawione członkom ówczesnego zarządu spółki. Strona pozwana wywodząc, iż pozostali współnicy (w tym H. G. (2)) nie wykonali prawa pierwokupu w ogóle nie wskazywała, aby spółka o tym fakcie została zawiadomiona, nawet zaś gdyby uznać, że oświadczenie powoda zostało przez A. G. przedstawione M. D. lub J. G. to brak jest jakichkolwiek okoliczności pozwalających uznać, iż spółka została zawiadomiona o niewykonaniu prawa pierwokupu przez H. G. (2) (który wedle twierdzeń pozwanej z tego uprawnienia nie skorzystał). Niezasadnie przy tym skarżący twierdzi, iż obowiązek zawiadomienia spółki o nieskorzystaniu z prawa pierwokupu obciążał M. D. i J. G., albowiem ci członkowie zarządu już w umowach zbycia udziału oświadczyli, że nie będą wykonywać przysługującego im prawa pierwokupu, a nadto obowiązek ten wobec spółki może skutecznie wykonać i nabywca udziału, jako osoba zainteresowana wskazana w art. 187 § 1 k.s.h.

Powyższe rozważania prowadzą do wniosku, iż spółka nie została zawiadomiona do dnia 25 listopada 2012r. co najmniej o fakcie, że H. G. (2) nie wykonał prawa pierwokupu wobec wszystkich zbywanych udziałów, zatem przejście tych udziałów w dacie podejmowania przez Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie zaskarżonych uchwał nie było wobec spółki skuteczne, zaś A. G. nie służyły prawa współnika, a więc i prawo głosu. Skoro jedyną osobą, która głosowała na Nadzwyczajnym Walnym Zgromadzeniu w dniu 25 listopada 2012r. jako współnik był

A. G. uchwały podjęte przez to Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników pozostają sprzeczne z ustawą. Uchybienie polegające na tym, iż osoba oddająca głos w ogóle nie jest współnikiem, zaś faktyczni współnicy głosu nie oddają ma jednocześnie taki charakter, iż nie pozwala na stwierdzenie, aby nie miało ono wpływu na treść przegłosowanej uchwały; nie sposób zasadnie założyć, iż współnicy którzy zawarli umowy zbycia udziałów na rzecz A. G. również głosowaliby za odwołaniem z funkcji prezesa zarządu powoda i powołaniu na tę funkcję A. G., w sytuacji gdy nadal pozostawaliby udziałowcami spółki.

Wobec powyższych okoliczności zaskarżony wyrok należało z mocy art. 386 § 1 k.p.c. zmienić i na podstawie art. 252 § 1 k.s.h. stwierdzić nieważność uchwał nr (...) Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników Przedsiębiorstwa Produkcyjno- Handlowego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w L. z dnia 25 listopada 2012 r. w sprawie odwołania powoda z funkcji prezesa zarządu i powołania na to stanowisko A. G., jednocześnie odpowiednio do zasady odpowiedzialności za wynik procesu orzekając o kosztach postępowania za I instancję.

O kosztach postępowania za instancję odwoławczą Sad Apelacyjny orzekł z mocy art. 98 § 1 i 3 oraz 108 § 1 kpc.